

Tema, subiectul si mijloacele de reliefare a obsesiei in opera In vreme de razboi a lui Ion Luca Caragiale

"in vreme de razboi" este o nuvela psihologica a carei tema o constituie deformarea psihica, pana la alunecarea in nebunie, a omului obsedat de ideea imbogatirii. Cercetarea starilor sufletesti, a obsesiei fixate in subconstient si a reactiilor exterioare determinate de aceasta constituie prima particularitate a nuvelei.

Subiectul ar putea fi rezumat, la modul cel mai simplu, astfel: Stavrache, hangiu din preajma padurii Dobrenilor, traieste o stare sufleteasca de bucurie eliberatoare, cand aude ca, in sfarsit, ceata de talhari (care bantuisera doi ani prin imprejurimi) fusese prinsa. Seara insa hangiul este vizitat de fratele sau - preotul lancu - de la care afla incredibila veste ca acesta din urma era chiar capetenia bandei. intamplarea face ca, in aceeași seara, sa treaca pe la han un grup de voluntari care mergeau la razboi; lancu Georgescu (preotul - capetenie de hoti) li se alatura si pleaca spre campul de lupta.

Nu dupa multa vreme, aflat in fata Plevnei, tanarul ii trimite fratelui sau Stavrache o scrisoare urmata curand de alta (cu "slova straina") in care hangiul era instiintat ca fostul preot murise. in sfarsit, Stavrache intra in posesia uriasii averi a lui lancu.

O ipoteza lansata de avocatul care-i face actele (si anume, ca singura persoana care i-ar putea cere averea este preotul), se fixeaza in subconstientul hangiului, devenind obsesie; aceasta va da nastere starilor halucinatorii prin care trece personajul.

Din acest punct, realitatea si halucinatia trec una in cealalta, suprapunandu-se: "mortul" isi "viziteaza" fratele de trei ori (primele doua aparitii aparinand visului si doar ultima fiind reala).

De fiecare data, Stavrache se afla in camera, cu obloanele trase, intr-un mediu clausturant care-i accentueaza labilitatea psihica. in aceste conditii, imaginile halucinatorii constituie p proiectie a obsesiei: hainele de ocnas (pe care le "poarta" lancu la prima sa "vizita") exprima dorinta hangiului de a-si vedea fratele la ocna, iar termenii "mortaciune", "nebunul", "fiara" (prin care hangiul caracterizeaza "stafia"), reliefeaza aceleasi obsesii morbide.

Speranta (pe care Stavrache o nutrise mult timp) de a-si vedea fratele mort, se transforma in obsedantele cuvinte pe care le rosteste "raposatul" la ambele "vizite": "Gandea c-am murit, neica?"

La ultima vizita, reala de data aceasta, hangiul afla ca lancu nu murise si ca, luand din banii regimentului, venise sa ceara suma necesara din averea mostenita, de fratele sau. Acum, monstruoza umana a lui Stavrache atinge momentul culminant si, de teama sa nu-si stirbeasca avutul, innebuneste. Printr-o ciudata mutatie, ca si cand duhul preotului ar fi trecut in hangiu, acesta incepe sa cante popeste.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

La nasterea vedeniilor lui Stavrance contribuie si mediul inconjurator: ploaia monotona, zgomotul uniform al picaturilor de apa, care cad pe fundul unui butoi gol, sunt elemente care accentueaza obsesia si, printr-un transfer, devin "cantaec de trambite". A treia oara, viscolul, poarta nametita (accentuand senzatia de clausturare), figurile tinzand spre enorm ale celor doi drumeti, broboadele si glugile care le ascund fetele, vorbele cu doua intelesuri, il arunca pe hangiu in bratele nebuniei: el confunda planul real cu cel halucinatoriu si cale de intoarcere nu mai exista.

Pendularea intre realitate si nalucire si concordanta dintre trairile sufletesti si mediul exterior constituie cea de a doua particularitate a nuvelei.